13/11/2022

Ο Βεροίας Παντελεήμων τέλεσε το 40ήμερο μνημόσυνο του Κωνσταντίνου Μπίρδα, πατέρα του Πρωτοσύγκελου της Μητρόπολης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 13 Νοεμβρίου 2022, εορτή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, Βεροίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο **Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων**, τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού **Κωνσταντίνου Μπίρδα** πατέρα του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. **Αθηναγόρου Μπίρδα.**

Ο λόγος του Βεροίας Παντελεήμονα

Δέν εἶναι σπάνιες οἱ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές μᾶς διασώζουν συνομιλίες τοῦ Χριστοῦ μέ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι πλησίασαν τόν Κύριό μας γιά νά τοῦ θέσουν τά ἐρωτήματά τους. Καί ὁ λόγος εἶναι διττός: ἀφενός γιατί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἐκφράζουν ἀπορίες καί ἐρωτήματα τά ὁποῖα θά μποροῦσε νά θέσει ὁ καθένας μας καί ἀφετέρου γιατί οἱ ἐρωτήσεις αὐτές δίδουν ἀφορμή στόν Χριστό νά μᾶς ἀποκαλύψει καί νά μᾶς διδάξει τήν ἀλήθειά του, ἀκόμη καί ὅταν ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι εἰλικρινής καί ἡ ἐρώτησή του δέν εἶναι ἀνυστερόβουλη.
Μία τέτοια συνομιλία μᾶς παρουσίασε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς. Ἕνας νομικός, ἕνας ἄνθρωπος δηλαδή πού γνώριζε καλά τόν Μωσαϊκό νόμο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, θέτει ἕνα καίριο ἐρώτημα στόν Χριστό: «τί ποιήσας ζωήν αἰώνιον κληρονομήσω;» Τί πρέπει νά κάνω γιά νά κερδίσω τήν αἰώνιο ζωή; ρωτᾶ ὁ νομικός.

Ποιός ἄραγε δέν θέλει νά κερδίσει τήν αἰώνιο ζωή; Ποιός δέν αἰσθάνεται ὅτι ὁ θάνατος τόν περιορίζει καί θέλει νά τόν ὑπερβεῖ καί νά ζήσει αἰώνια; Ὅλοι τό αἰσθανόμεθα. Ἡ ἐπιθυμία τῆς αἰωνιότητος εἶναι σύμφυτη μέ τόν ἄνθρωπο, γιατί ὁ Θεός δέν μᾶς ἔπλασε γιά νά πεθαίνουμε, ἀλλά γιά νά ζοῦμε αἰώνια καί νά ἀπολαμβάνουμε τά ἀγαθά πού ἐτοίμασε γιά μᾶς.

Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα τοῦ νομικοῦ ὑπάρχει μέσα στήν Ἁγία Γραφή. Εἶναι οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς τίς ἔδωσε γι᾽ αὐτόν ἀκριβῶς τόν λόγο, γιά νά μᾶς βοηθήσει νά κερδίσουμε τήν αἰώνιο ζωή, τήν ὁποία στερηθήκαμε ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς καί τῆς ἀθετήσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ ἀπό τούς πρωτοπλάστους. Ὁ νομικός, λοιπόν, γνωρίζει τήν ἀπάντηση στό ἐρώτημά του, ἀλλά θέλει νά δοκιμάσει τόν Χριστό, νά τόν φέρει σέ δύσκολη θέση, νομίζοντας ὅτι δέν θά τόν παραπέμψει στόν νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἀλλά ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τά μύχια τῆς ψυχῆς του καί διακρίνει τήν πρόθεσή του, τοῦ ζητᾶ νά δώσει ἐκεῖνος τήν ἀπάντηση καί νά τοῦ πεῖ τί λέει ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ γιά τήν αἰώνια ζωή. Καί ὅταν ὁ νομικός ἀναφέρει τίς δύο ἐντολές τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγάπης δηλαδή πρός τόν Θεό καί πρός τούς ἀνθρώπους, ὁ Χριστός τοῦ ὑποδεικνύει τήν τήρησή τους προκειμένου νά κληρονομήσει τήν αἰώνια ζωή.

Καί ἐδῶ ἀποκαλύπτεται ἡ ὑποκρισία τοῦ νομικοῦ καί ἡ πρόθεσή του νά ἐκπειράσει τόν Χριστό. «Ὁ δέ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν εἶπεν πρός τόν Ἰησοῦν· καί τίς ἐστίν μου πλησίον;» σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής. Θέλοντας ὁ νομικός νά δικαιολογήσει τόν ἑαυτό του θέτει ἕνα δεύτερο ἐρώτημα. Ρωτᾶ τόν Χριστό ποιός εἶναι ὁ πλησίον του καί δίδει μέ τόν τρόπο αὐτό τήν ἀφορμή στόν Χριστό νά πεῖ τή θαυμάσια παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου.

Ἡ γνωστή σέ ὅλους μας παραβολή μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ αἰώνια ζωή δέν κερδίζεται μέ ὑψηλές θεολογικές ἀναζητήσεις ἤ μέ ἐκφράσεις ἐπιφανειακῆς εὐσεβείας ἤ τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἀλλά μέ τίς ἁπλές καί καθημερινές πράξεις μας, πού δείχνουν ὅτι ἡ πίστη μας δέν εἶναι θεωρητική, ὅτι ὁ Χριστός δέν ὑπάρχει μόνο στήν ταυτότητά μας καί τό θέλημά του δέν εἶναι μόνο γιά νά λέμε ὅτι τό μελετοῦμε καί τό γνωρίζουμε. Μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ αἰώνια ζωή κερδίζεται μέ τήν ἔμπρακτη ἀγάπη μας πρός τόν κάθε ἄνθρωπο. Κερδίζεται, ὅταν ἄνθρωπος τηρεῖ μέ εἰλικρίνεια καί ἁπλότητα τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί δέν προσπαθεῖ νά δικαιολογηθεῖ γιά τά ὁποιαδήποτε σφάλματά του ἤ τήν συμπεριφορά του, καί πολύ περισσότερο δέν προσπαθεῖ νά δικαιώσει ὁ ἴδιος τόν ἑαυτό του. Γιατί αὐτός πού θά μᾶς κρίνει κατά τήν ἡμέρα τῆς Δευτέρας του Παρουσίας καί θά μᾶς δικαιώσει, μέ μοναδικό κριτήριο ἐάν τηρήσαμε τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης, εἶναι ὁ Χριστός.
Ἡ σημερινή ἑορτή τοῦ μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, μᾶς ὑπενθυμίζει ἀκόμη περισσότερο τή σημασία τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον, τήν ὁποία ὀφείλουμε ὅλοι νά ἔχουμε καί νά δείχνουμε. Διότι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος δέν ἦταν μόνο μέγας ἱεράρχης, σπουδαῖος θεολόγος καί χρυσορρήμων κήρυκας τοῦ θείου λόγου,

ἦταν καί ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης πρός ὅλους. Παρά τά πολλά καί ὑψηλά καθήκοντά του ὡς ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως δέν παρέλειπε νά φροντίζει καί νά μεριμνᾶ γιά ὅλους τούς ἀδύναμους, τούς πτωχούς καί τούς ἐνδεεῖς ἀνθρώπους στήν Κωνσταντινούπολη, παρακινώντας καί ὅλους νά ἀκολουθοῦν τό παράδειγμά του. Διότι χωρίς τήν ἀγάπη πρός τόν πλησίον δέν θά μπορέσουμε νά ἀπολαύσουμε τήν αἰώνιο ζωή.

Αὐτήν εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα νά χαρίσει ὁ Θεός καί στόν ἀείμνηστο ἀδελφό μας Κωνσταντίνο, κατά σάρκα πατέρα τοῦ πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, τοῦ ὁποίου τελοῦμε σήμερα τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο.
|
Ἔζησε μέ ἀγάπη, μέ ἁπλότητα, μέ διάθεση προσφορᾶς μέσα στήν Ἐκκλησία, προσφέροντας πρῶτα ἀπό ὅλα τόν υἱό του στή διακονία τοῦ Χριστοῦ, καί εὐχόμεθα ὁ πανοικτίρμων Θεός νά τόν ἀναπαύσει στή χαρά τῆς βασιλείας του καί νά τοῦ χαρίσει τά οὐράνια καί ἀτελεύτητα ἀγαθά του.